ПРОЛЄТАРІ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

CORNER PRITCHARD AVE. & McGREGOR ST.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. —— Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

РІК IV. Ч. 41. СЕРЕДА, 24. МАЯ 1922. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, MAY 24th, 1922. No. 41. VOL. IV.

The Provincial Library City

ПРОМОВА ТРОЦЬКОГО ДО ЧЕРВОНИХ СТАРШИН.

КАЖЕ ПОКЛАДАТИ СЯ ЛИШЕ НА БАҐНЕТИ ЧЕРВ. АРМІЇ.

Ціль робітників буде осягнена лише тоді, як Червона Армія перейде границі капіталістичних держав і червоний прапор замає над цілою Европою.

ҐЕНУЯ, 21. мая. — Лев Троцький, совітський міністер війни, в промові до кадетів, будучих червоних офіцирів, сказав слідуюче:

"Не вірте в ґенуйські промови, — покладайте ся лише на свої баґнети і армати. Конференції не дадуть нам чого ми хочемо; ми зможемо се осягнути лише тоді, як Червона Армія перейде границі капіталістичних держав і червоний прапор буде повівати над цілою Европою. Може протягом літа Червона Армія буде покликана дати доказ своєї боєвої сили".

СТРАШНИЙ ГОЛОД В ПОЛУДНЕВІЙ УКРАЇНІ.

Край перемінив ся в великий цвинтар умираючих з голоду людий. — Люди гинуть не тисячами, а міліонами.

Щойно наспівші донесеня з Новоросійська, куди корабель "Скрівія" повіз ратункову місію Італійського Червоного Хреста, є страшнійші як були колибудь передтим. Полуднева Росія (Україна), кажуть донесеня, перемінила ся в "великий цвинтар умираючих з голоду людий. Мущини, женщини і діти умирають з голоду не тисячами, а міліонами".

ЗАКІНЧЕНЄ ҐЕНУЙСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

НА ПОСЛІДНІЙ СЕСІЇ ОДОБРЕНО ПЛЯН КОНФЕРЕНЦІЇ В ГАДЗІ І 8-МІСЯЧНИЙ РОЗ'ЄМ.

Чічерін протестує проти легковаженя робітничих питань на ґенуйській конференції.

ҐЕНУЯ, 19. мая. — Нині перед полуднем відбуло ся останнє повне засїданє міжнародної економічної і фінансової конференції в Ґенуї, яка тревала без перерви від 10. цвітня.

На нинїшнім повнім засїданю конференції представники 29 держав приняли плян нової міжнародної конференції в Гадзі, а в звязку з тим 8-місячний роз'єм.

Повне засїданє конференції розпочало ся відчитанем звіту економічної комісії. (Звіти фінансової і транспортової комісій були приняті на попереднім повнім засїданю конференції.) Звіт здав голова економічної комісії французький делеґат Кольрат, предкладаючи цїлий ряд проєктів і резолюцій.

В дискусії над звітом забрав найперше голос німецький делеґат др. Ратенав, вказуючи, що економічна відбудова Европи є неможлива без участи Злучених Держав.

Великою несподїванкою була заява голови совітської делеґації Чічерін, коли він сказав у своїй промові, що совітська делеґація зовсім не є вдоволена зі звіту економічної комісії. Чічерін виказав браки звіту, вказуючи, що становище, яке заняла економічна комісія супроти робітництва, є дуже вузке і невдоволяюче.

Чічерін поставив домаганє, щоби 8-годинний день праці був основною підставою в цїлій праці економічного відбудованя. Він підніс закид, що економічна комісія цїлковито злеґковажила кооперативні товариства. Чічерін зложив дальше заяву, що совітське правительство не признає жадного міжнародного бюра праці при "Лїдзі Націй", так як не признає самої Лїги, та робить закид економічній комісії, що вона ні словом не згадала про охорону робітників при помочі відповідних законів.

Вкінци підніс Чічерін протест проти недопущеня совітських делеґатів до комісії, яка займала ся робітничими справами.

Звіт економічної комісії зістав принятий, як також зістали долучені до протоколу застереженя і протест Чічеріна та инших делеґатів.

Опісля приступлено до звіту політичної комісії. Голова комісії італїйський міністер закордонних справ Шанцер відчитав проєкт нової конференції в Гадзі і зміст 8-місячного роз'єму, які були одноголосно приняті.

Конференція закінчила ся промовами голови конференції італїйського премієра Факти і анґлїйського премієра Лойда Джорджа, які висказали надію, що конференція в Гадзі довершить се діло, якого не була в силї довершити конференція в Ґенуї.

ПОКАЯННИЙ ЛИСТ МОРДАЛЕВИЧА.

Відомий повстанський отаман Мордалевич, який минувшого року покаяв ся і віддав ся добровільно в руки радянської влади, а відтак втік тайно до Польщі, де зістав арештований, — після освободженя ся з польської тюрми прибув до місії У.С.Р.Р. в Польщі і подав голові місії т. Шумському листа, в якому каєть ся у всіх своїх гріхах.

У свойому листі отаман Мордалевич зазначує, що після довгих блукань між опортуністами та соціялістами, затамувавши правильне розуміне клясової боротьби, посидївши в польській охранці — він досить зрозумів підлу зрадницьку роботу ріжних реформістичних партій відносно радянської влади. Сучасний перелом у него став ся після того, як він засвоїв революційну тактику боротьби за соціялїстичну революцію.

"Національний максималїзм, пише він, зовсім видох ся і стала цїлком ясною потреба всіх революційних сил навкола Москви". Дальше Мордалевич пише: "Зрозумівши всю красу і широту розмаху комунїзму і засвоївши революційну тактику боротьби — я не можу не стати на шлях сеї боротьби, чого ранїйш я не міг зробити, бо мою думку паралїжував обман і туман, який опутував всіх опортуністів соціялїстів. Тепер я комуніст. Свої малі розуміня і сили я хочу віддати на працю для авангарду пролетаріяту — комунїстичної партії.

АНГЛІЙСЬКІ РОБІТНИКИ ОБЄДНУЮТЬ СЯ.

ЛОНДОН, 21. мая. — Великою більшостю голосів юнії льокомотивних машиністів і палячів одобрили великий плян злуки всіх родів і секцій транспортових і зелїзничих робітників в федерацію транспортових робітників.

Наколи плян буде одобрений двома иншими зелїзничими юніями, федерація буде числити міліон членів.

ПОКЛИК ДО НІМЕЦЬКОГО ПРОЛЄТАРІЯТУ.

Центральний Комітет Комунїстичної Партії Німеччини у відозві до німецького пролетаріяту настоює на скоре скликанє всесвітного пролетарського конґресу. Відозва говорить про крах Ґенуйської конференції і вказує, що тепер більше як коли иноді обовязок робітничої кляси вимагає від німецького пролетаріяту активного виступу за перебудову світа.

НА КАВКАЗІ І В КРИМІ ПОЯВИЛАСЬ САРАНЧА.

МОСКВА, 18. мая. — На Кавказі, в Баку, на Кубані і в Кримі появила ся саранча, яка грозить більшим знищенем засївів як посуха минувшого року. Є се тяжким ударом для полудневої Росії, де надіяно ся зібрати добрий урожай. Селяни мобілїзують свої сили для поборюваня сеї пляги ґазелїною. Навіть ужито до сеї боротьби аероплянн, яких висилаєть ся кидати бомби з отруєю в навіщені саранчею місця.

"ПРОЛЄТАРСЬКА ПРАВДА" ПРО ПЕРШУ УКР. СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКУ КОМУНУ З КАНАДИ.

Київська "Пролєтарська Правда" з 13. цвітня с. р. подає новинку про виїзд першої укр. сільсько-господарської комуни з Канади на Радянську Україну і додає від себе слідуюче:

"Необхідно, щоби наші товариші були добре стрінуті на границях Радянської Републики. Технічні сили нам тепер особливо потрібні, а тим більше такі, які ідеольоґічно є нашими однодумцями. Нехай червона земля зустріне їх тепло і головно, поможе повертаючим комунарам скорше осісти і взяти ся за плодотворчу працю на користь робітничо-селянської справи".

Такі прихильні писаня радянських ґазет зовсім не свідчать про те, що виїхавшу з Канади Першу Укр. Сільсько-Господарську Комуну совітські власти мали би не впустити на Радянську Україну. То лише пілсудсько-петлюрівський орґан "Укр. Голос" видумує несотворені річи в звязку з виїздом згаданої комуни, не маючи за що вчепити ся "У.Р.В." і взагалї українських робітників в Канаді.

"ГОЛОДУЮЧА УКРАЇНА".

Під таким наголовком видав Комітет Помочі Голодуючим на Радянській Україні в Вінніпеґу одноразову ґазету, присвячену справі помочі голодуючим на Радянській Україні. Ґазета є величини "Українських Робітничих Вістий" і є ілюстрована. Призначена вона для як найбільшого поширеня серед українських робітників і фармерів в Канаді.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

СМЕРТЬ ЖОМПОЗИТОРА СТЕЦЕНКА.

Пресбюро Українського Радянського Посольства в Польщі сповіщає з глибоким жалем, що 29. цвітня біжучого року в селї Веприк на Київщині помер від плямистого тифу український композитор Кирило Стеценко.

ЗАСІВНА КАМПАНІЯ.

В харківських "Вістях" з 19. цвітня читаємо про засівну кампанію на Україні слідуюче:

Після даних житомирської повітової засівної комісії, ярину в повіті буде засіяно; найактивнійшу участь в засівній кампанії беруть комітети незаможних селян.

В Запорожськім повіті ранні культури засіяно всї. У Велико-токмацькім повіті збереглo ся чимало добрих господарств, переважно по німецьких волостях. Сївба йде добре. Є живий інвентар і деякі запаси збіжа.

На Одещині за останні дні впало чимало дощів. Є надія на урожай.

До Бахмута прибуло пять ваґонів пшениці для радянських господарств.

На Миколаївщині по деяких місцевостях загинула від приморозків озима пшениця. Жита всюди добрі.

В Мелїтопільськім повіті засівна кампанія трохи загальмувала ся через непогоду. Сївбу ранних культур буде закінчено за два тижні.

Про засівну кампанію на Полтавщині харківські "Вісти" з 21. цвітня доносять:

Стан озимини в Лубенськім повіті в цїлому задоволяючий. Засів ще не всюди почав ся і подекуди відчуваєть ся великий брак хлїборобського знаряда. Лубенський земельний відділ вжив термінових заходів для забезпеченя незаможних селян потрібним реманентом.

В Кобелякськім повіті через дощі і брак робочої худоби та засівних матеріялів можливий значний недосів. Помічаєть ся велика засміченість розділеного по волостях засівного матеріялу. Озимина всюди гарна.

В Миргородськім повіті для засіву всієї засівної площі не вистарчає 18.000 пудів засівного матеріялу.

Харківські "Вісти" з 25. цвітня доносять:

Повітам Миколаївщини відпущено 162.000 пудів закордонної кукурузи. Озима пшениця в Нікопільськім повіті вся загинула. Стан жита добрий.

Засів на Миколаївщині йде мляво. Основою засівної кампанії є засіянє поля пізними культурами — кукурузою, соняшником, просом та иншими.

Прибувшу до Херсону першу партію кукурузи відправлено Дністром для розділу по волостях.

В Очайківськім повіті дуже много дощів. Озимина в добрім станї.

В волостях Бердянського повіту холодним вітром знищено 9.000 десятин озимини.

Засівна кампанія на Запорожу проходить не досить інтензивно. В звязи з можливим недосівом значна площа землї піде під сїно. Вживаєть ся заходів до забезпеченя ґубернії потрібною скількостю сїнокосилок.

ГОЛОДІВКА В БРИҐІДКАХ У ЛЬВОВІ.

1. Май у тюрмі. — Побої арештантів.

Львівська "Земля і Воля" з 7. мая доносить:

Дня 1. мая вибухла в арештах на Бриґідках у Львові голодівка "юрівців". Причина вибуху голодівки така:

В день робітничого свята, 1. мая, політичні вязні, що сидять на Бриґідках, о год. пів до 9 рано відспівали Інтернаціонал і инші пісні. Кождий з них удекорував свої груди червоною стрічкою.

Се не подобало ся адміністраторам вязниці. За кару не пустили нікого на прохід.

О 10 годині перед полуднем стали вривати ся до келії поліціянти і грубо, лайкою та штовханцями, стали вимагати, щоби всї зняли червоні стрічки.

Кількох вязнів побито, між ними Г. Іваненка і І. Вантуха. Бив поліціянт ч. 102, той самий, який кілька місяців тому назад бив на поліції редактора "Spraw-и Robotniez-oї" Урсакого.

Стрічки повиривано силою, а за кару замкнено до карцеру 8 вязнів.

Згаданий поліціянт одного недужого замість завести до лїкаря, завів також до карцеру.

Щойно на рішуче домаганє загалу вязнів випущено всїх з карцеру.

Супроти такого поведеня поліції, всї вязні, в числї 51, рішили влаштувати голодівку, домагаючи ся людяного поводженя з ними, а в першій мірі усуненя поліціянта ч. 102, який провокував їх і бив.

Голодівка тревае до нині (5. V.). В сїй справі інтервенїюють адвокати д-р М. Ґрек, д-р Лев Ганкевич і инші.

Коли відбудеть ся розправа проти "юрівців"?

В львівській "Землї і Волї" з 7. мая читаємо:

Львівські ґазети доносять, що слїдчий судія Гут щойно десь за пів місяця віддасть слїдчі акти проти 51 обжалованих юрівців до прокураторії в цїли виготовленя акту обжалованя. Трох з обжалованих має бути увільнених задля браку вини. Розправа відбудеть ся правдоподібно щойно в місяци вересни.

В справі Федака і тов. не наступили ніякі зміни. Родини обжалованих надіють ся, що, після запевненя президента Гавля, розправа відбудеть ся в червни.

Польська поліція забила робітника за комунїзм.

ВАРШАВА, 21. цвітня. — В індустріяльнім місточку Страховіце політична поліція, так звана "оброна", арештувала 22-лїтного робітника Яна Кшоса, підозріваючи його о приналежність до Ком. Партії. Щоби змусити його до признаня ся, кати били його, мучили і знущали ся над ним, так що він по кількох днях помер.

Вістка про се катованє поширила ся скоро серед робітництва, бо Кшос був відомий в робітничих кругах, будучи членом місцевого комітету металевих робітників, і викликала велике обурене.

Робітники покинули працю і зажадали негайного увільненя товариша з вязниці. Напів мертвого Кшоса перевезено до повітової вязниці в Іляжі, де він і помер. З Кельців прибули відділи війська.

РОБІТНИКИ І РОБІТНИЦІ, РЕҐІСТРУЙТЕ СЯ!

ХТО НЕ ЗАРЕҐІСТРУЄ СЯ, НЕ БУДЕ МАТИ ПРАВА ГОЛОСУ.

Кождий робітник і кожда робітниця, що є горожанами, повинні зареґіструвати ся, щоб мати право голосу при наближаючих ся манїтобських, провінціональних виборах. Се, що ви реґістрували ся перед послїдними манїтобськими виборами не важне, бо ті старі лїсти знищені.

Ви мусите піти особисто до реґістраційного офісу в своїй дільниці і зареґіструвати ся, инакше не будете мати права голосу.

Коли ви числите 21 літ (так мущини як і женщини) і родили ся в Канаді, або маєте горожанські папери, мешкалисьте через послїдний рік в провінції Манїтоба, і послїдних три місяці в Вінніпеґу, то маєте право і повиннісьте зареґіструвати ся.

Коли ваш батько вибрав горожанські папери тоді, коли ви ще не мали 20 літ, а тепер ви маєте вже літ 21, то ви є горожанином і маєте право і повиннісьте зареґіструвати ся, виказуючи ся горожанськими паперами вашого батька, розуміеть ся, коли ви мешкали послїдний рік в Манїтобі і послїдних три місяці в Вінніпеґу. Се відносить ся так до мущин, як і до женщин.

Коли ваш муж тут родив ся, або має горожанські папери, то ви маєте право і повинні зареґіструвати ся, бо женщини мають право брати участь в виборах. Розуміеть ся і вас обовязують сї вимоги що до року побуту в Манїтобі і трох місяців в Вінніпеґу.

Реґістраційні офіси отворені ще в вівторок, четвер і пятницю, 23, 25 і 26 мая, від 9 год. рано до 1 по пол., від 2.30 до 6, від 7.30 до 10 год. вечером.

Робітники і робітниці, не занедбуйте реґістрації. Се ваша нагода висловити свій протест проти визиску і кривди.

ВАЖНА УВАГА!

Адміністрація "У.Р.В." просить всїх тих робітничих орґанізацій і поодиноких товаришів, яким вислано для розпродажі перше число "Голосу Праці", щоби вони постарали ся прислати ті гроші, які мають вже в своїх руках. Слїдуюче число "Г.П.", яке приготовляєть ся до друку, до великої міри залежить від того, як за скоро товариші поспішать з висилкою гроший. Длятого не отягайте ся, товариші.

Адміністрація "У.Р.В."

ЛЄКЦІЯ ДЛЯ ЖЕНЩИН.

Отсим подаєть ся до відома всім українським женщинам-робітницям, що в середу, дня 24. мая, о годині 8.30 вечером, буде виголошена в Укр. Роб. Домі в Вінніпеґу лекція на тему: **"Розвиток соціялїзму від науки до діла".** Лекцію виголосить тов. Панчук.

Тема лекції дуже цікава і поучаюча, тому запрошаєть ся всїх товаришок прибути на сю лекцію численно і на час.

Комітет.

ПІКНІК! - ЇДЬМО ВСЇ - ПІКНІК!

РОБІТНИЧІ ОРҐАНІЗАЦІЇ ЗГУРТОВАНІ ПРИ У. Р. Д.

—— устроюють ——

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 28. МАЯ, В ЛІСТЕР ПАРКУ

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНЇ

ПІКНІК

В ПРОГРАМУ ПІКНІКУ ВХОДЯТЬ:

1. Музика і співи; 2. Вільні перегони мущин, женщин і дїтий; 3. Перегони мущин спутаних по парі; 4. Перетяганє при помочі шнура; 5. Перегони ученниць III. і IV. кл. з яблоком в устах; 6. Перегони хлопців з тачками; 7. Шуканє за щастєм; 8. Гра в "бейс-бол"; 9. Гра в копаний мяч; 10. Вибір кореспондентки "У.Р.В."; 11. Танцї; 12. Розігравка цінних річий; 13. Киданє 20-фунтовим тягарцем.

БУДУТЬ РОЗДАНІ РІЖНІ ЦІННІ НАГОРОДИ.

Кождий робітник і робітниця, що хочуть відпочити після праці і приємно забавитись на свіжім воздусї, повинні приїхати на сей пікнік.

ВСІМ ТАНЦЮЮЧИМ ПОДАЄТЬ СЯ ДО ВІДОМА, ЩО НА ПІКНІКУ БУДЕ ПІДЛОГА ДО ТАНЦІВ ВЕЛИЧИНИ 32 ЧЕРЕЗ 32 ФІТИ, НА ЯКІЙ МОЖНА БУДЕ ГАРНО І ВИГІДНО ПОТАНЦЮВАТИ.

ТОЖ ЇДЬМО ВСЇ НА СЕЙ ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК!

Як їхати? — Беріть стріткару на улиці Мейн і їдьте до північної стації стріткар (North Car Barns), а там будуть пікнікові розпорядчики, які покажуть Вам стріткару, що завезе Вас аж до Лїстер Парку. Перші стріткари відїдуть о годині 10.30 перед полуднем; відтак відїзджають що пів години.

В РАЗІ НЕПОГОДИ ПІКНІК ВІДБУДЕТЬ СЯ ЗАРАЗ В СЛІДУЮЧУ НЕДІЛЮ, 4. ЧЕРВНЯ, В ТІМ САМІМ МІСЦІ.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year $4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"
часопись для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Стоваришене "Українських Робітничих Вістий".
Передплата на рік $4.00
Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщених в ґазеті рукописий не звертаєть ся, хіба що дописуватель виразно зазначить, що бажає звороту своєї рукописи на случай її непоміщеня та залучить почтову марку на її пересилку.

НА ЩО ЗІЙШЛИ.

Не один робітник на провінції ставить собі тепер питанє, що сталось з бувшою колись радикальною робітничою орґанізацією Одною Великою Юнією в Канаді. Воно і справді не зашкодить дещо сказати про неї.

В 1918—1919 роках революційного підйому пролетаріяту в цілім світі, почав ся і внутрі канадійських старих реформістичних професійних орґанізаціях радикальний рух. Почав ся він під впливом розвиваючих ся революційних подій в Европі. "Батьки" Американської Федерації Праці, до якої належали і канадійські професійні орґанізації, не тільки не реаґували на хід революційних подій в Европі, але старали ся всіма силами відгородити і не допустити його духа в робітничі маси Канади і Америки. Вони, будучи неограниченими самодержцями в професійнім робітничім царстві сих країн, своєю зрадничою угодовською політикою грали на руку капіталістам. Їхня зрадницка політика була так підла і так очевидна для многих передових робітників, що ті рішили від них відірватись і зорґанізувати окрему орґанізацію, яка відповідалаб революційному духови того часу.

Сей рух сильно почав ся особливо серед гірників західної Канади. В марті 1919 року зібралась в місті Келґари робітнича конференція, на якій ухвалено революційні резолюції, вислано перші з Канади привіти борцям Совітської Росії і спартаківцям в Німеччині і на якій виразно зазначено, що робітники повинні бороти ся за встановленє пролетарської диктатури в сій країні, та поставлено до правительства домаганє випустити на волю всіх політичних вязнів, посаджених в тюрму на підставі рішеня істнувавшого тоді "ордер ін кавнсіл". На тій конференції постановлено зорґанізувати нову, незалежну від Американської Федерації Праці орґанізацію п. н. Одна Велика Юнія.

Робітники Канади з одушевленем привитали ухвали келґарської конференції і масами почали линути до нової орґанізації. На самім початку формованя сеї орґанізації вибухли в Канаді два великі страйки: відомий вінніпеґський загальний страйк, який відтак поширив ся майже на цілу Канаду, і страйк майнерів 18-го дистрікту в Західній Канаді. Молода орґанізація виступила на шлях клясової боротьби майже з перших місяців свого народженя на світ. Буржуазія не дрімала. Вона пустила в рух всю свою машину, а лобічним ходом її помагали і самодержці Амер. Федер. Праці та провідники инших професійно-реформістичних орґанізацій, які в особі О.В.Ю. бачили загрозу свому панованю.

Вінніпеґський страйк зломано, його провідників кинено в тюрму. Пізнійше зістав програний і майнерський страйк. Таким чином молодій орґанізації відразу нанесено було великий удар. Але самої орґанізації не зломано і вона мала перед собою поле для дальшого розвитку. Найгірше її переслідувано в гірничих околицях 18-го дистрікту, де властителі заключили угоду з провідниками Амер. Фед. Праці, або з урядниками т. з. "Інтернешінал юнії", на підставі котрої властителі принимали до роботи лише тих робітників, котрі прирікали знова стати членами старої юнії, тобто ґомперсівської. Неюнійних робітників властителі не принимали не говорячи вже про членів О.В.Ю.

Але О.В.Ю. всеж таки істнувала, маючи своїм осередком Вінніпеґ. Вона навіть мала двох своїх представників на міжнароднім Конґресі Червоного Інтернаціоналу Професійних Союзів, який відбув ся в Москві в 1921 році. Тим часом з тюрми вийшли на волю провідники вінніпеґського страйку. На декотрих з них робітники покладали великі надії і сподівали ся, що з їх освободженем орґанізаційна робота О.В.Ю. піде скоршим темпом.

Слід зазначити, що декотрі з передових членів Ремісничо-Робітничої Ради, присватавших ся на початку до О.В.Ю., скоро після здушеня вінніпеґського страйку, тихенько вернули назад під покров Ґомперса. Ті-ж, що вийшли з тюрми, також не оправдали надій робітників. Декотрі з них посварили ся між собою, трох задовольнило ся тим, що вони з тюрми попали впрост до провінціонального парляменту, а один з найбільше "надійних", захорів на якусь тайну недугу і виїхав з Вінніпеґу до країни благодатного клімату в Брітіш Колюмбію, де почав писати в "Western Clarion", орґані Соціялістичної Партії Канади, провокаційні статі, в котрих денунціював почавший ся радикальний рух серед робітників на сході Канади.

В рядах О.В.Ю. почалась дезорґанізаційна робота. Ставші на чолі її руху лідери, кождий грав своєї. В країні почалась економічна кріза, а з нею і безробітє. Члени не мали чим платити своїх членських вкладок, а раз нема гроший, то нема і провідників. Робітники домагались активности, хотіли знати становище О.В.Ю. щодо Червоного Інтернаціоналу Профсоюзів, робітники хотіли клясової боротьби. Залишивші ся провідники грали дволичну ролю, особливо урядники Центрального Комітету у Вінніпеґу. Вони не рішились навіть помістити в юнійнім орґані ("O.B.U. Bulletin") справозданє свого делеґата на конґрес Червоного Профінтерна.

На відбувшу ся минувшого року в Вінніпеґу конвенцію зїхало ся лише 15 делеґатів, голоси яких в питаню про відношенє О.В.Ю. до Червоного Профінтерна поділились. Рішено було віддати се питанє про належність до Червоного Профінтерна під референдум членства О.В.Ю., яке в той час мало числити ще около 4.000. Однак урядники Центр. Ком. і сю справу заморозили. О.В.Ю. і її орґан підупадали з кождим днем. Почали носити ся поголоски про наступаючу смерть ґазети. Коли нараз урядники Ц.К., вони-ж і редактори, боячись остатись "без роботи", впали на "благую мысль". Вони рішили з юнійного орґану зробити орґан "льотерії". Рішено — зроблено.

Між анґлійськими робітниками, без ріжниці їх поглядів і переконань, розвинена пристрасть до "фут бол" і "бейс бол". І от урядники Ц.К. устроїли контест на спортові гри. Почали містити в своїм орґані купони на сю гру і ґазета пішла в гору. Коли попередно ніхто не хотів вже її купувати, то тепер в місті Вінніпеґу всі хлопці, всі стенди, а навіть люди, які ніколи нічого до того часу не мали з ґазетою, продають "O.B.U. Bulletin".

"Льотерія" йде повним ходом. В самій редакції працює спеціяльний "льотерійний" штаб, який числить наспіваючі "кводри". Робітники, які через цілу зиму ходять без роботи, віддають послідних 25 ц. в надії виграти тисячі. Йде "льотерійна" гра, яка нагадує нам льотерію в старім краю. Ріжниця лише та, що там грали найтемнійші маси селянства, які ставили на льотерії після найдурнійшого сну, вишукавши в соннику його пояснене і нумери. А тут грають "свідомі" елементи з легкої руки юнійних лідерів, які сею "льотерією" вратували своє лідерство. Вони тепер зовсім не гризуть ся орґанізацією, їх не обходить ні економічна кріза, ні безробітє. До них тепер несе на гру свій послідний доляр не тільки темний та мріючий стати міліонером робітник, але і дрібна буржуазія, всі дрібні бизнесмени, які купують "O.B.U. Bulletin" десятками нараз, витинають купони, доплачують до них "кводри" і несуть до редакції "попробувати щастя".

Так вратували своє положенє юнійні лідери. Їх тепер не болить голова не тільки над питанем про Червоний Профінтерн, але байдужною для них є і сама орґанізація. Вони і без членських вкладок заробляють тепер тисячі долярів.

Єсли в так великій скількости розходить ся ґазета, то тим самим ширить ся пропаґанда між робітниками — скаже хтонебудь.

В тім то й річ, що для читаня ніхто "O.B.U. Bulletin" не купує, а лише виключно задля купонів. Купив кілька примірників ґазети, вирізав купони, а ґазету кинув в кіш. Заплативши по 5 центів за кожде число, робітник, або і цілий гурт робітників, сідає і "вгадує". Заповнивши відповідними цифрами купони, додавши до кождого купона по 25 ц., несе їх до департаменту О.В.Ю. в надії виграти тисячі. І так з дня на день. Перед редакцією "O.B.U. Bulletin" стоять довгі ряди робітників від дня до ночі, очікуючи результату "контесту бейс бол". А через вікна дивлять ся на них юнійні лідери і сміють ся з їх "клясової свідомости". Робітник простоявши так кілька днів відходить з під вікон з порожними кишенями, не маючи за що пообідати, бо віддав на "льотерію" послідні 25 ц.

Так центральний орґан робітничої орґанізації, зробив ся орґаном "льотерійної" гри "на славу" орґанізації О.В.Ю. в Канаді.

Волинець.

З БУКОВИНИ.

(Кореспонденція до камянецької "Червоної Правди".)

По розпаді Австрії 1918 р. Буковина остала — так сказати — ні в сих, ні тих, а се тому, що провідники націоналістичних партій, втративши свого покровителя — правительство, не знали що робити. Утворена так звана Національна Рада, в склад якої входив і соціял-демократ Безпалко, не вміла і не хотіла використати як слід хвилі і оставила маси робочого народу на боці, а звернула головну увагу на те, щоб забезпечити добре всіх членів Ради, розграблюючи державні і військові маґазини. Однак так у Чернівцях як і по селах вже піднімали ся голоси за утворенем роб.-селянських Рад. Патріоти задумали скликати "мужів довіря", щоб забезпечити своє становище. Та на збори зійшло ся з усіх кінців Буковини тілько селян, що на ніякій площі не було місця, щоби відбути збори, через що відбули ся наради на трох площах. Речники селян і робітників сильно критикували поступованє Нац. Ради і настойчиво підносили, що надійшла хвиля, яка повинна освободити їх від поміщиків-боярів та ріжних спекулянтів. Однак Нац. Рада неначе не чула сих домагань, а на своїх нарадах збувала дорогий час на те, чи видавати "правительственну" ґазету чи ні. Бачучи, що від панів патріотів нічого доброго сподівати ся не можливо, починають робітники і селяни переводити діло з долини. В повіті вашківськім відбуваєть ся величезне віче, на якім тов. Канюк підносить завданє і вагу резолюції. Вибираєть ся повітову Раду з робітників і селян, кладеть ся основи до орґанізації народної армії. Таке саме відбуваєть ся в повіті кіцманецькім.

Та румунські бояри на чолі з поміщиком Фльондором завізвали на Буковину румунське військо, яке 11-го листопада в великій силі зайшло на Буковину і обсадило цілу країну. І від сього дня починаєть ся мартірольоґія буковинського робочого народу, у сьому дні наложили бояри на робітників і селян нове ярмо. Особливо тяжко, страшенно тяжко доводить ся жити українському народови.

В середній і полудневій части Буковини зрумунщено всі українські школи, а учителів прогнано. Зрумунщено велику часть укр. шкіл і в північній части краю, знесено укр. середні школи, зрумунщено університет, зрумунщено всі уряди і установи; українського письма ніде приняти не хотять; в церквах відправляєть ся по румунськи, коротко, румунщенє переводить ся з найбільшим насильством.

Над міру побільшене число жандармів, безчисленні аґенти Сіґуранци (тайної політичної поліції), насильно себто проти волі народу настановлені вірні слуги бояр в неможливий спосіб тероризують народ. До того ще додати-б, що Буковина — з винятком Чернівців і вузенької полоси на півдні — від самого початку окупації стогне під утиском военного положеня.

Переводить ся насильно рекрутацію (бранку). А що нарід ворожо настроєний проти окупантів, то дезертирство з армії на дневнім порядку. Зловлених дезертирів здичілі жандарми і охранники катують в страшний спосіб. За те наложено на нарід великі податки і данини, а хабарництво і спекуляція розвинулись у найвищому ступені.

Збори і сходини дозволені лише для прихильників правительства і буржуазії. На пресу наложено строгу цензуру. Розуміеть ся, що під такими обставинами, житє і рух робітників та селян невиносимо тяжкі.

Перші, що відновили свою орґанізацію, се були денні робітники, злучені в союзі "Праця". Не зважаючи на переслідуваня, ся чисто пролетарська орґанізація почала досить гарно розвивати ся. Потім відновили орґанізацію зелізнодорожники, металївці, млинарські робітники, а там далі і инші профсоюзи. Та робітникам доводить ся вести боротьбу не лише з буржуазним правительством, але і з слугами буржуазії та зрадниками, а головно з соціялдемократами, в руках яких находить ся партійна машинерія. Такими явними доносами до охрани удалось соціялзрадникам запхати неодного щирого товариша до тюрми. Для ілюстрації хай послужать хоч кілька примірів.

Голова укр. соціялдемократів Ганек іде до охрани і доносить на редактора ґазети "Воля Народа", що сей большевик і веде через свої статі комуністичну пропаґанду. Тов. Канюка арештують. Так депутат Ґріґоровічі доносить на тов. Гутшнекера, якого военний суд засуджує на рік каторги. Цуркановичь, визначний член і співредактор соціялдемократичної преси, кличе поліцію, аби арештувала студентів, які не хотіли попирати зрадницької політики. І більше 30 студентів іде під арешт. Цуркановичь біжить до охрани, доносить, що се большевики і спричиняє надмірно довге держанє студентів у тюрмі. Сей сам Цуркановичь кандидує на посла з ложа соціялдемократичної партії, а аґітує за правительственним кандидатом, поміщиком. Говорять, що Цуркановичь дістав за се 100 тисяч леїв. Товаришів, які викрили сі ганебні діла Цуркановича, виключено з партії, бо вони підтримують комуністів. Соціялдемократичний посол і редактор Кракалія виробляє проклямації для буржуазних кандидатів і бере визначну участь в редакції буржуазно-петлюрівської часописи. Брат його жінки є підшефом охрани і в такий спосіб охрана поінформована навіть про дрібнички в робітничому русі. На основі доносу патріота Білика арештує і катує охрана робітника Майданського; через доноси соціялдемократичної преси і пана Ґріґоровічі попадає редактор "Громади" тов. Канюк до тюрми. По 8 місяцях вязниці випускають тов. Канюка на волю, але зараз в кілька неділь знову арештують. Союз молодіжи, який дуже гарно почав працю за Комінтерном, соціялдемократи проґнали з робітничого дому. Гріхам соціялзрадників і кінця немає. Буржуазія ніколи не могла би так дуже здавити визвольного робітничого руху, як би не мала таких вірних слуг і донощиків як соціялдемократи.

Та се робітників не злякало. В наслідок унеможливленя явної леґальної праці, пересунено точку ваги на конспіративну роботу. І немає вже ані одного профсоюза ані заводу, де-б не було ячейки. Так само розгалужені ячейки по селах і місточках.

І як би не жандарми, поліція та охрана, які то чинники ще утримують буковинських есдеків, або — як їх називають робітники — демократів, то соціялдемократичної партії давно-б не було, бо й так вона вже лише на папері, партійного податку робітники і селяни не виплачують. В дійсности соц.-дем. партія представляє собою лише кліку паразитів-зрадників, в руках яких находить ся партійна машинерія.

А народ жде — жде освободженя.

С. А.

МИ ЗДОБУЛИ СЕЛО.

(З камянецької "Червоної Правди".)

Повітова безпартійна конференція Камяненччини — закінчила ся. Вона оставила нам дуже гарні, незатерті враженя, що остануть як прекрасний спомин. А обєктивні висліди зїзду треба ясно і виразно зясувати перед собою і перед загалом.

Селянська конференція Камяненччини — се був просто тріюмфальний похід комунізму на село. Се було ще щось більше. То було просто свідоцтво, що завойованє села вже довершило ся. Селянська маса на Камяненччині йде зараз свідомо і непохитно за Комуністичною Партією. Безпартійні селяни, що виступали в дискусіях по докладам, так і говорили: "Які ми безпартійні? Ми такі самі як і ви. Між нами немає ніяких ріжниць".

Звісно, сю заяву треба розуміти так, що широкі безпартійні маси селянства вповні годять ся з політикою Комуністичної Партії по всім основним питаням. Вони вважають зараз Комуністичну Партію своєю партією, а в кождому разі партією, що найкраще боронить їхні інтереси.

Се найважнійша для нас справа, се найбільший вислід конференції. Він свідчить, що кругом нашої партії утворило ся широке коло прихильно настроєних безпартійних мас. І якраз сього треба було. Треба було створити таку підставу, тверду основу, на яку можна би сміло кождої хвилини оперти ся. Зараз така опора створена, вона стала реальною дійсністю. І оглядати її на селянській повітовій конференції Камяненччини було дуже приємно.

Як бажало би ся, щоби всі сили, які ворожо ставлять ся до радянської влади, власними очима глянули на представників села, почули на власні вуха те, що вони говорять. Всі ті буржуазні держави, що мають охоту кинути житє і майно бідноти своїх держав на безпощадну боротьбу проти робітничо-селянської влади, — нехай би вони побачили власними очима, який настрій панує на селі. І нехай би подумали про те, що немає такої військової сили, яку не змогло би до останку розложити прихильно до нас настроєне населенє українського села.

А вся контрреволюція мусить памятати, що при спробі виступу проти нас, — вона наскочила би не тільки на твердий кулак Червоної Армії, але на згідний, одностайний опір всього безпартійного населеня.

Більше слів тратити в сій останній справі просто не стоїть. Занадто вже грімко говорять за нас — факти.

Р. Заклинський.

Від Редакції "У.Р.В." Автор сеї статі, т. Ростислав Заклинський, був перед війною одним з передових молодих робітників радикальної партії в Галичині. Підчас війни служив при Січових Стрільцях, а тепер, як видно з повисшої статі, живе на Радянській Україні і працює в рядах Комуністичної Партії.

ЩЕ ПРО ТАКТИКУ ЄДИНОГО ФРОНТУ.

(З промови Зіновєва, виголошеної на Всеросійській Конференції Російської Комуністичної Партії.)

Деякі з наших приятелів і ворогів пояснюють нову тактику Комінтерна — тактику єдиного фронту, як відмовлене від надій на світову революцію. На Заході, особливо в Німеччині, дуже старають ся витворити леґенду про те, будьто-би серед нас істнують серіозні ріжниці в поглядах по сім питаню; зокрема тов. Троцькому приписують оборону того погляду, що міжнародна пролетарська революція відходить в область минувшини, що перспективи розвитку, який веде до міжнародної диктатури пролетаріяту, відцвитають в звязи з будьто-би починаючим ся промисловим віджитєм.

Треба сказати, що ґрупа Леві, яка видає тижневу ґазету в Берліні, до сего часу передруковує частями промову тов. Троцького на III. Конґресі, з котрої ся ґрупа хоче вичитати те, що її подобаєть ся. Необхідно зазначити, що промова тов. Троцького на нашій конференції в основі заперечує сю леґенду про мнимі наші розходженя ся в поглядах.

Покликають ся також на статю тов. Павловського, поміщену в послідним числі (№19) "Комуністичного Інтернаціоналу". Але ся статя зовсім не констатує зникненя світової господарської кризи, в ній тільки говорить ся, що в декотрих країнах "порушенє з мертвої точки, як видно, наступило". Огляд того самого автора за місяць листопад має вже більше песимістичний характер.

В наших тезах сказано зовсім ясно: "світова господарська кріза заострюєть ся", і се, розуміеть ся, не заперечуєть ся тим, що в тій чи иншій країні, за той чи инший місяць помічаєть ся тимчасове поліпшенє. Загально і в цілости заострене кризи потверджуєть ся всіми — бодай троха серіозними — спостереженями. Візьмемо, наприклад, Францію. З кождим днем стає яснійше, що ся найбогатша країна переживає фінансову крізу, близьку до банкроцтва.

Нам прийшлось чути і таке пояснюванє наших тез: міжнародні імперіялісти, поділивши Китай, — про що була вже мова на Вашінґтонській конференції, — збирають ся відтак приступити до поділу Росії. Положенє стає для нас небезпечним, і тому ми, мовляв, і проголошуємо клич єдиного фронту.

Се пояснюванє зовсім ложне. Хіба в 1919 році положенє для Совітської Росії було менше безпечним? А тимчасом, якраз в 1919 році Комінтерн, закотивши рукави, всюди виконував розколи. Нам кричали тоді зі всіх сторін: ви нищите самих себе, ви підрубуєте той сук, на котрім сидите! Лонґе кричав: ми — за Совітську Росію, а ви нас виключуєте, не розуміючи того, що вам необхідною є наша єдність для того, щоби ми могли вам помочи втримати ся при власти. Ми відповідали тоді всім тим панам: дорогі приятелі, ви помиляєтесь, єсли думаєте, що всі міжнародні питаня ми вирішуємо виключно з точки погляду якихось окремих інтересів "Кремля", — мало того, ви брешете на нас. Розуміеть ся, ми стремимо до того, щоби власть в Росії лишилась в руках робітничої кляси, в руках нашої партії, але ми ні кроку не зробили би в тім напрямку, єслиб побачили, що се шкодить інтересам робітничої кляси якоїнебудь иншої країни.

Даючи ті чи инші директиви, ми зовсім не думаємо про те, щоби нам самим втримати ся ще деякий час, — ми беремо під увагу інтереси робітників всіх країн. І тепер, беручи на увагу витворивше ся в цілім світі положенє, ми прийшли до переконаня, що клич єдиного фронту диктуєть ся іменно тими, загально-пролетарськими інтересами.

Єсли ми тепер звернемо ся до поодиноких практичних питань, виникаючих в звязи з переведенем в житє наших тез, то нам прийдеть ся зазначити, що, як видно, найбільше сумнівів викликає в товаришів питанє про наші взаїмовідносини з меншевиками в Росії.

Один з виступавших тут товаришів пробував відповісти на се питанє вказівкою на примір угорських комуністів. Але сей примір зовсім не на місци. Прийшовши до власти, наші угорські товариші обєднались в спільну партію з меншевиками. Се є примір того, як не треба переводити в житє тактику єдиного фронту.

Я і не думаю, розуміеть ся, обвинувачувати когонебудь з угорських товаришів: у них були досить серіозні причини для того роду ошибок, і головна з тих причин — слабосильність комуністичної партії. Тепер нам приходить ся робити в инших обставинах, а із ріжниці в обставинах випливає і ріжниця в тактиці.

Ні, тут треба покликати ся не на угорський, а на наш, російський примір із того періоду, коли ми бороли ся за власть, підготовляючи многоліонові маси до революції; сей примір каже: був час, коли ми примушені були йти з меншевиками на ті чи инші угоди, котрі ми потім розривали, щоби на певнім етапі відновити їх при нових обставинах. Сей досвід російської минувшини дійсно заслугує на те, щоби в него вдумали ся всі. Ми могли заключити певну угоду з меншевиками на опреділений час нашого революційного шляху. Наше спільне житє з меншевиками вичисляло ся роками. Був час, коли ми сиділи за одним редакційним столом з Мартовим, були в одній спільній партії. Був час, коли ми мали спільний орґанізаційний комітет, і настав час, коли ми, стоячі при власти, повинні були посадити ряд меншевиків в тюрму. Коли серед широких мас жили ще ілюзії, будьто-би можна обійти ся без оружного повстаня, а все устроїть ся якнебудь при помочі коаліції, що можна, обєднавши всіх робітників в одну партію, якнебудь купити дешевою ціною відповіднійше житє для робітничої кляси; коли до політичного житя прилучались нові верстви, котрі таїли в собі бакцилю меншевизму, не вповні розвивавшу ся, — тоді в наших інтересах було в тім чи иншім случаю під натиском тих же самих мас заключувати тимчасові перемиря з меншевиками, заключати з ними тимчасові угоди для того, щоби на досвіді показати сим новим верствам робітників, що меншевизм не прав, що иншого шляху, крім того, котрий ми предкладали, нема і бути не може.

(Кінець буде.)

Центральний орґан П.П.С. "Роботнік" з 11. цвітня містить передовицю, в якій виступає проти рішень берлінської конференції трох Інтернаціоналів та її рішеня створити одноцільний пролетарський фронт проти капіталізму та домагаєть ся виключеня з нього комуністів. Поза виступами проти комуністів, дістало ся добре і Фріцови Адлерови та Баверови, а навіть самому Вандервельдови.

ОГЛЯД РОБІТНИЧОГО РУХУ В ПОЛЬЩІ.

Економічна кріза, спекуляція і типово-шляхоцька господарка польського уряду створили тяжкі невідрадні умовини житя широких мас. Промислова кріза викинула на вулицю сотні тисяч промислових робітників а шляхоцько-поміщицька господарка на селі лишила хліба тисячі сільських робітників. Безробітє охопило всі ділянки польського робітництва. Стан робітничого житя оплаканий. Доріжня росте в наслідок лихого курсу марки. Уряд замість шукати способів поправи становища робітників, подбати про припинене спекуляції і уможливити сяк так істноване голодного робітництва, робить якраз навпаки, здушує всякий прояв, коли робітники самі починають шукати доріг виходу. Всякі розпорядженя уряду ще більше стісняють робітничі маси і поглиблюють їх матеріяльну нужду. Робітнича кляса з природи річи примушена реаґувати. Судячи по польській пресі, яка що днини сповіщає про страйки робітників ріжних галузий промислу то тут то там, можна ствердити, що робітничий рух в Польщі набирає широких розмірів і стає все більше змістовий своєю клясовою свідомістю. Преса нотує ряд великих демонстрацій безробітних, які відбули ся в Варшаві. На провінції відбувають ся зїзди профсоюзів та зелізничників, які дають ясну картину про житє робітничої кляси ріжних катеґорій. Страйки се явище дня. Коли переглядаєш пресу, то чуєш крик буржуазних ґазет проти "бандитизму" так в місті як і селі. Робітничий рух стає більше активним і аґресивним. У Варшаві дня 2. марта безробітні устроїли демонстрацію міністерству суспільної охорони і праці, намагали ся вдерти ся до Бюра посередництва праці, в наслідок чого вивязала ся більша сутичка між поліцією, яку робітництво побило камінєм. Пригадати би познанських друкарів, які оголосили загальний страйк без відома управи профсоюзів, де ведуть перед пепесовці і боять ся сильного революційного розмаху робітництва. Страйкуючі не припинили страйку, хоч управа профсоюзів виразно сего домагала ся.

Буржуазна преса мимоволі мусить констатувати, що робітничий рух прибирає грізні форми, щоб се все може скінчити ся суспільним переворотом. "Ґазета Поранна", "Жечпосполіта", "Курер Польскі" і инші в своїх статях з притиском підчеркують, що на Польщу суне марево горожанської війни, що пепесовці втратили вплив на робітничі маси. Робітничий рух переходить до рук комуністів, котрі в очах маси являють ся одинокими оборонцями інтересів робітничої кляси. Комуністам сприяє ще й те, що вони нескомпромітовані бельведерською політикою, якої вірними друзями є пепесовці. Пепесовці в свою чергу бачуть як слабнуть їх ряди і думають протикомуністичною аґітацією відвернути робітництво від комуністів. Замітні статі "Роботніка", в котрих комуністів зрівнуєть ся з "розбійниками", "бандитами" і називаєть ся їх всякими иншими подібними назвами. Вишукуєть ся несотворені річи, аби спровокувати робітництво і відтягнути від впливу комуністів.

Найбільше пепесовців болить те, що комуністи опановують центральні орґани профсоюзів. На зїзді зелізничників в Варшаві вивязала ся завзята боротьба при виборах до головної управи; пепесовці в "Роботніку" чуть поліцію не кликали, аби вмішала ся до виборів, бо инакше комуністи опанують найважнійший діл суспільного житя. Яких методів вживали пепесовці, хай послужить сей факт, що пепесівська рада звільнювала з членів профсоюза кождого, хто голосував за резолюцією комуністів. Річ йшла про систему виборів — комуністи обстоювали пропорціональну систему, а пепесовці поборювали її всякими способами, бо се могло дати поважне число комуністів в склад управи.

В міру розвою і поширеня робітничого руху йдуть і його переслідуваня. Преса що днини приносить вісти про нові арешти, про судові розправи над страйкуючими, над комуністами. Репресії скріпляють ся — а рух все одно росте. Зараз приходить великий і замітний страйк гарбарів в Радомі. Понад тисячу робітників, зорґанізованих в гарбарському профсоюзі вже третий тиждень страйкують. Боротьба йде о прінціпове домаганє. Страйкуючі домагають ся посередництва профсоюзу при приниманю і віддалюваню робітників від праці. Страйк сей замітний тим, що значінє його є загальне і гарбарі сего свідомі, що коли вони переможуть, то улекшать тим самим і другим профсоюзам добити ся сего. Фабриканти також розуміють вагу того страйку і виступають до боротьби в усій своїй силі. Зорґанізували 200 міліоновий фонд, який забезпечив би їх від страт. Хто з фабрикантів стратить, одержить відшкодоване з того фонду. Кождий фабрикант мусів зложити на сю ціль 5 міліонів марок. Хто ухиляв ся від вкладки, тому грожено позбавленєм кредиту і бойкотом. З сего видно, що польська буржуазія не панькаєть ся, не скоро йде на уступки, а рішучо протиставить ся робітничій клясі і намагаєть ся її зовсім обезсилити, стремить ся не лише нічого не дати, але й старі здобутки відібрати. Відомо, що зараз на порядку дня буржуазної політики стоїть ліквідація вісім-годинного робочого дня.

Така сама доля стрічає і мужів довіря і колективні договори. Поодинокі ґрупи капіталістів — згідно з вказівками загально-фабричних орґанізацій — відкидають в договорах поодинокі пункти, які колись були вміщені в договорах.

Боротьба капіталістів з пролетаріятом носить загальний характер. Зараз вони немов находять для себе догідну хвилю відобрати від пролетаріяту те, що мусіли недавно дати. Польське робітництво з цілою свідомістю відпирає атаки буржуазії. З приводу замаху на вісім-годинний день праці майже кождий куток Польщі голосно запротестував.

Проти масового звільнювання від праці, робітнича кляса протестує страйками. Згаданий радомський страйк се типовий приклад, що боротьба робітничої кляси з капіталізмом стає на глибокий ґрунт клясової свідомости. Робітництво одного профсоюза веде витревалу боротьбу в обороні цілости інтересів своєї кляси. І боротьба ся свідома. Приміром, страйкері гарбарського профсоюза здають собі справу, що виборенє ними права на посередництво при приниманю і звільнюваню робітників від праці, стане правом загального професійного руху і буде одною з сильних ґарантій незалежности руху цілої робітничої кляси.

Могутний рух польської робітничої кляси вибиваєть ся вже із чисто льокальних рам і прибирає форми загального характеру. Як велике є розуміне істоти боротьби праці з капіталом видно із останної демонстрації безробітних в Варшаві. Безробітні демонстранти проголосили війну буржуазному урядови, — "проч з урядом", се було їх одиноке домаганє 2. марта с. р. Друге домаганє поставили демонстранти самі собі — в справі допомоги безробітним постановили: "кождий, хто має працю, повинен давати якусь часть свойого заробітку для тих, що не можуть праці найти". Тими пару словами робітники ясно сказали, що з урядом вони можуть тільки бороти ся, а самі повинні звязати ся солідарністю і взаїмною допомогою, аби могти поконати ворога.

(Пресбюро Порадукра в Польщі.)

НА ЗАКІНЧЕНЄ СЕЗОНУ.

Признанє Діточій Мандоліновій Оркестрі.

Сезон концертів в Укр. Роб. Домі в Вінніпеґу закінчив ся величавим концерт-мітінґом в неділю 21. мая. Концерт випав надзвичайно гарно. Головно пописувала ся на концерті мандолінова оркестра Робітничої Діточої Школи при Укр. Роб. Домі. Виступав також мішаний хор Драм.-Співацького Кружка.

Оркестра молодих мандолініток відограла ряд гарних кусників. Грала і співала. Звучали мельодійні арії народних пісень, скомпоновані відомим українським композитором М. Лисенком. Одним з найкращих кусників програми була композиція Лисенка на слова Шевченка "На городі, коло броду", яку відспівав діточий хор під акомпаніямент своєї оркестри.

Дальше слідували дуети: сестри Галя і Софія Марцінові; Гадя Марцінів і Геня Шевчук; сестри Марія і Дора Харчина. Сих молоденьких дівчаток публика викликала по пару разів. Публика вже знає своїх малих любимців. Як лише проголошуєть ся імена виступаючих на сцену дітий, публика за раз витає їх грімкими оплесками. Вистарчить сказати, що буде деклямувати маленька Оля Марцінів, як публика вже сміеть ся і плеще в долоні. Чому? Може маленька Оля скаже щось нового? Ні! Вона скаже щонебудь з творів С. Руданського, але так ніхто не скаже, як вона.

Діти з Робітничої Діточої Школи при Укр. Роб. Домі дали за минувшу зиму в Укр. Роб. Домі, а також в инших салях міста Вінніпеґу, де робітники устроювали свої підприємства, цілий ряд концертів. Своїми концертами вони служили загальним робітничим інтересам. Вони найбільше працювали на поміч голодуючим в Радянських Републиках; вони працювали для робітничої інституції, в котрій вони побирають свою науку; вони працювали ряя робітничої ґазети "У.Р.В." Такими дітьми може гордитись робітнича кляса. Не даром в Радянських Републиках на першім місци стоїть клич: дайте дорогу дітям. Бо в дітях, у їх вихованю будучність комуністичного ладу.

І так в минувшу неділю закінчив ся концертовий сезон. Що бачили і чули українські, а також і инших національностий робітники на сцені Укр. Роб. Дому минувшої зими? Про се вкоротці писали ми вже в однім з минувших чисел "Укр. Роб. Вістий". Для того, щоби дати детайльний перегляд всеї праці, яка велась на сцені Укр. Робітничого Дому протягом минувшої зими, треба би присвятити богато часу. Представленя, концерти, мітінґи устроювались через цілу зиму. Всі доходи з них йшли виключно на робітничі цілі. Найбільше концертів і представлень устроювалось на поміч голодуючим в Радянських Републиках. Перед тим стихійним нещастєм, яке навістило Радянські Републики, Укр. Роб. Дім забув навіть за свій довг, який так потрібно сплатити. Забув — бо бачив, що поміч голодуючим важнійша, як своя власна. Те саме робили і "Укр. Роб. Вісти". Дальше устроювались підприємства в користь Укр. Роб. Дому, "Укр. Роб. Вістий" і Р. П. К. Робило ся все, що було в силі, для попертя робітничих справ. Кождий цент зароблений сценою Укр. Роб. Дому, пішов виключно на робітничу ціль.

Для сеї цілі на сцені Укр. Роб. Дому працювали: хор Укр. Роб. Дому, драматичний гурток, діточа мандолінова оркестра і дута оркестра товаришів односельчан села Васильковець. Ся послідна оркестра не опустила ні одного підприємства. На всіх підприємствах, устроюваних на поміч голодуючим і в користь "Укр. Роб. Вістий", ся оркестра грала безплатно.

Така робітнича сімя працювала на сцені Укр. Роб. Дому протягом минувшої зими. Працювала щиро, віддано для загальної робітничої цілі. Ся ціль тісно споювала їх між собою, піддавала їм охоти до праці. Ся робітнича сімя заслугує за свою працю на велике признанє, на подяку. Але хто їм має дякувати? Хіба самі собі. Бо годі розріжнити, хто з них найбільше працював. Всі працювали по змозі своїх сил і здібностий, і всі вони працювали для робітничої кляси, працювали самі для себе.

Редакція "Укр. Роб. Вістий" з нагоди послідного концерту устроєного в користь "Укр. Роб. Вістий", складає на сім місци сердечну подяку діточій мандоліновій оркестрі, оркестрі т.т. односельчан села Васильковець і всім учасникам концерту.

ЇДЬМО ВСІ НА ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ ПІКНІК!

Коли?

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 28. МАЯ С. Р.

Куди?

ДО ЛІСТЕР ПАРКУ!

Хто уряджує сей пікнік?

Українські робітничі орґанізації, що гуртують ся при Українськім Робітничім Домі в Вінніпеґу.

Хто поїде на пікнік?

Поїдуть робітники і робітниці, щоби віддихнути свіжим, весняним воздухом.

Поїдуть робітники і робітниці, щоби відпочити по довгій тижневій праці.

Поїдуть робітники і робітниці, щоби разом з иншими товаришами і товаришками побавитись весело через цілий день.

Чому повинні всі їхати на сей пікнік?

Тому, що се є перший пікнік в Вінніпеґу сего літа.

Тому, що на пікніку буде приґравати добірна музика.

Тому, що на пікніку будуть танцювати на новій, умисно для сего зробленій підлозі.

Тому, що на пікніку будуть смачні перекуски і зимні напитки.

Тому, що на пікніку буде РОЗІГРАВКА ВАРТІСНИХ РІЧИЙ.

ОТЖЕ НЕ ЗАБУДЬТЕ ПРИЇХАТИ ДО ЛІСТЕР ПАРКУ В СЛІДУЮЧУ НЕДІЛЮ, 28. МАЯ!

Дорога вже всім відома, — ніхто не заблудить.

Ідеть ся стріткарами, — ніхто не йде пішки.

Можна їхати автомобілями, моторовими байсиклями або як кому вигіднійше.

ТО-Ж ІДЬМО ВСІ І КЛИЧМО СВОЇХ ЗНАКОМИХ НА СЕЙ ПЕРШИЙ ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК!

Хто поїде, той певно не пожалує!

ТОВАРИШІ! ПАМЯТАЙТЕ, ЩО МІСЯЦЬ МАЙ Є ЧЕРВОНИМ МІСЯЦЕМ "УКР. РОБ. ВІСТИЙ!"

В СІМ МІСЯЦІ ВИ ПОВИННІ ЗІ ВСІХ СИЛ ПОПРАЦЮВАТИ, ЩОБИ ЗІБРАТИ ЯК НАЙБІЛЬШЕ ПЕРЕДПЛАТ І ПРЕСОВОГО ФОНДУ ДЛЯ "У. Р. В."

БЮТЬ СЯ ПОПИ.

Харківські "Вісти" з 15. марта містять слідуючу допись з Київщини:

У нас на Правобережі, а особливо на Київщині досить часто трапляють ся по церквах бойовиська попів. Очевидно з великої любови до бога попи хватають за коси, набивають один другому морди і лише при втручані міліції розходять ся з "миром". В більшости таких випадків "вівці" — обивателі, що прийшли до церкви — додержують ся "нейтралітету". Може по приказці — два дурні бють ся — третий не заважай, обиватель не виявляє жадного співчутя до "батюшок", котрі, замість того, щоб по заповіді, підставляти другу щоку, коли його вдарили по одній, намагають ся бити лише щоку свого супротивника.

Иноді буває, що в сих "молінях" приймають участь і обивателі.

Такі мордобої стали в наслідок роботи так званої "української автокефальної церкви". Після всеукраїнського собору було висвячено разом за митрополитом більше десятка епископів. Ся свячена компанія розлізла ся по всій Україні а особливо по Київщині, підбирає там прихильників, що хотять молити ся богові, котрий носить не иначе, як вишивану сорочку та широкі штани, і давай викурювати тих попів, що хотять мати бога старого.

Звичайно се робить ся так: прихильники бога у вишиваній сорочці посилають делеґацію до епископа "автокефальної церкви", що от, мовляв, хочемо послухати, як ви молите ся. Тому сього й треба. Він зразу посилає туди, по змозі кращого попа. Піп "старого бога" почуває чим се пахне і теж мобілізуєть ся.

Найбільше він покладаєть ся на віру всяких "бабусь", котрі як відомо, вороги всяких змін.

Ось коли сі "трудовнички божі" сходять ся в церкві то і позпочинаєть ся мордобите. Особливо уперті бойовиська бувають у тих селах, де обивателі ще носять попам книші та де взагалі церква богата. В таких селах попи обох катеґорій найдужче поважають свого бога...

Звичайно, колиб се обмежувало ся лише кісьми та мордами попів то нам булоб байдужісенько. Але річ в тому, що релігію, яка до щенту скомпромітувала себе, як прислужниця царського ладу, намагають ся нині обілити і піднести несвідомому українському селянинові, як якусь справжню віру, котру він буцім то загубив... Сю стару шлюху, що віялась з ріжними народними посіпаками "автокефалія" чепурить з усіх боків, латає і підмазує, щоб сією розмальованою цяцею знову підбити народ у неуцтво та зробити його сліпим знарядем, що на всі свої злидні тупо буде вимовляти за попами: "так богові було вгодно".

Майстрі сеї справи вже скрізь пожували своє чорне мережево.

Тому негайно треба піднести свідомість селянина, щоб ні один з сих мракобісів не вмостив ся на його шиї.

Юр. З.

ЗЇЗД СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКИХ КОЛЕКТИВ КИЇВСЬКОГО ПОВІТУ.

14. марта, в Києві в Сельбудинку відбув ся зїзд сільсько-господарських колективів Київського повіту. Через бездороже богато представників не прибуло, але всеж збори були досить численні.

Голова зборів, тов. Дулецький, відкриваючи зїзд, зазначив, що метою зїзду є лише практичні заходи самих учасників зїзду, як спільними силами та взаїмною допомогою вийти з того стану землегосподарованя, який утворив ся нині.

Завідуючий відділом усуспільненя при Ґубземвідділі тов. Лісніський розповідає про страхітя голоду в Надволжу і вказує, що таке саме нещастє насуваєть ся з півдня України на Правобереже. Коли, — каже далі тов. Лісніський, — куркулівська частина села матиме можливість витримати, то більшість незаможного та середного села засуджена на цілковиту загибіль. Немає тої сили, щоб зараз зуміла нас вратувати від сеї небезпеки, лише ми самі, спільними зусилями взаїмною допомогою, ми зможемо подолати того ворога, що готуєть ся на нас напасти.

В суперечках по сьому докладові делеґати виявили цілковите бажанє та охоту ґуртувати ся в сільсько-господарські колективи, але майже всі зазначували, що на перешкоді тут стоять богато сумежних державних орґанів, що незаконно втручають ся в справу сільсько-господарських колективів. І коли се втручанє не буде усунено тоді справи колективізації не будуть як слід посувати ся.

Постачанє колективів насінєм.

Далі заслуханий був доклад про постачанє сільсько-господарських колективів насінєм. В сій справі докладчик подає, що справа ще не вияснена.

Державні орґани насіня не мають, через те, що майже всі запаси хліба пішли до голодних ґуберній.

Отже, не можна рахувати на те, щоб держава постачала колективи насінєм.

Для Київського повіту потрібно 30.000 пудів насіня, якого київський Ґубвиконком дозволив закупити його на Київщині.

Крім того, чекають одержати ще для київського Ґубземвідділу 20.000 пудів пшениці, яка росподілятиметь ся поміж сільсько-господарськими колективами.

Треба лише, щоб колективи заздалегідь подали про се заяву до відповідного засівкому.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

В КАНАДІ ЗІБРАНО ДОТЕПЕР НА СЮ ЦІЛЬ $7.191.28.

Дальші жертви на поміч голодуючим України надіслали на руки Комітету Помочі Голодуючим на Радянській Україні в Вінніпеґу слідуючі орґанізації і поодинокі товариші:

Збірка в Вінніпеґу в неділю, 21. мая	$136.40
Відділ У. Р. Д. в Ошаві, Онт. (з ріжних підприємств)	49.08
Комітет Помочі Голодуючим в Росії в Йорктон, Саск.	40.00
П. Стельмахович в Белвю, Алта. (збірка на весілю)	33.80
К. П. Г. на Р. У. у Форт Френсіс, Онт.	32.85
Жіноче Товариство в Кардіф, Алта. (дохід з забави $17.90 і з каси товариства $12.10)	30.00
К. П. Г. на Р. У. в Caehe Lake, Alta.	20.35
Ол. Черський в Вінніпеґу (збірка на весілю)	5.02
Михайло Німіловіч в Вінніпеґу	5.00
Іван Мінтянський в Порт Алберні, Б. К.	3.50
М. Ґалат в Керівейл, Саск.	3.00
Іван Гамалюк в Порт Алберні, Б. К.	2.00
Продаж ґаз. "Г. У." в У.Р.Д. в Іст Килдонан	.90
Послідний раз було поквітовано	$6.829.38
Разом	**$7.191.28**

Імена поодиноких жертводавців і вінніпеґських колекторів будуть поміщені в слідуючім числі "У.Р.В."

За Комітет Помочі Голодуючим
на Радянській Україні,
Д. Лобай, секретар.

ТОВАРИШІ! НЕ ЗАБУВАЙТЕ НІ НА ХВИЛИНУ ПРО ГОЛОДУЮЧИХ БРАТІВ І СЕСТЕР НА РАД. УКРАЇНІ!

В СВІДОМОСТИ НАША СИЛА!

ЧИТАЙТЕ І ЗАМОВЛЯЙТЕ НАЙНОВІЙШІ КНИЖКИ В РЕДАКЦІЇ "УКР. РОБ. ВІСТИЙ":

Історія Культури	$2.50
Азбука комунізму	1.25
Держава і революція	1.00
Без язика (оповіданє)	.70
Шлях до влади	.50
Нарис передісторичних подій	.40
Фікція нації і національної независимости	.35
Програма комуністів	.30
Як повстала наша земля і який буде її кінець	.25
Боги	.25
Фабричні розговори про економію	.25
Світова революція	.25
Маркс і Еенґельс про диктатуру пролетаріяту	.20
Марксізм і Дарвінізм	.20
Земля обітована	.20
Як повстав світ	.20
Перший Буквар Комуніста	.15
Розбийте кайдани	.15
Як фармер може дістати весь плід своєї праці	.15
Розмова про фізику	.15
Основні засади комунізму	.15
Комуністичний маніфест	.15
Комунізм і кооперація	.15
Про походженє людини	.15
Промова на суді	.15
Двоногий	.15
Економічні основи амер. демократизму	.15
Введенє в національну економію	.15
Революційні пісні	.10
Як Галичан втягнули в контрреволюцію	.10
Що таке радян. власть і як вона будуєть ся	.10
Провідники революційного руху на Україні	.10
Париська Комуна	.10
Чому позичали віру	.10
Боротьба за істнованє	.10
Третий Інтернаціонал і його історичне значінє	.05
Диктатура пролетаріяту	.05
Хто такі комуністи і чого вони хочуть	.05
Церква і радянська власть	.05
Конституція Радянської України	.05
Межи людиною та машиною	.05
Нова політика Совітської Росії	.05
Завданя Спілки Комун. Молодіжи	.05
Піп Панкрат і тітка Домна	.05
На чиїм боці справедливість	.05
Перед будею (драма в 4-ох діях)	.35
В кігтях розпусти (драма в 5-ох діях)	.35
Ми і вони (народна драма в двох діях)	.35
Самопалка (картина в 2-ох діях)	.35
Базар (драма в 4-ох діях)	.25
Мандрівник (драматичний ескіз в одній дії)	.25
Гайвороне (драма в 3-ох діях)	.25
Страйкер (драматичний образ)	.10
Журнал "Голос Праці" ч. 1.	.25
Журнал "Наш Стяг" ч. 3.	.25

Замовленя разом з грішми посилайте на адресу:

Ukrainian Labor News

Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — Winnipeg, Man.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

СПІШІТЬ НА ЛЕКЦІЇ.

Вінніпег, Ман.

Товариші робітники!

Від довшого часу проголошуєть ся в "Укр. Роб. Вістях", що вечерами відбувають ся в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу лекції на ріжні теми. Сі лекції відбувають ся за старанием просвітного комітету. Виголошують їх самі робітники при помочі відповідних брошур. Лекції дають ся в тій цїли, щоби поширити свідомість серед українських робітників, дати їм глибше поняте про клясову боротьбу, познакомити їх з положенем робітництва не тільки в сім краю, але і в цілім світї. Чому істнують на світї кляси і як вони повстали, чому є ситі і голодні; чому ті, що завсїгди тяжко працюють нїколи нічого не мають, а ті, що нїколи нічого не роблять мають всего добра подостатком, з роскоші казять ся.

Такі питаня обговорюють ся на лекціях в Укр. Роб. Домі. Товариші робітники! Пора вже вам зрозуміти, чому на світї така несправедливість, пора знати хто ваш клясовий ворог і який шлях веде до освободженя робітників. Пора вже вам взятись за дїло та скинути з себе ярмо визиску, темноти і недолї, скинути його раз на завсїгди зі свого хребта, нагнати ту гниль, яка не хоче робити сама на себе, а хоче щоб другий на неї працював. Пора вам, товариші, зрозуміти, що одиноким нашим ворогом, який нас так тяжко гнїтить, є капіталїстичний устрій. Капіталїстичний устрій є вигідний тільки для тих, що люблять їхати на спинї робітника і живитись його потом; капіталїстичний устрій є добрий для тих, котрі для власного лїнивого і розпустного житя використовують робітничу силу, здібність. Вони роблять се для своїх зисків, вони з працї робітників накопичують гори маєтків; богацтва, тодї як продавший їм свою силу робітник не має де ночі переночувати.

Робітники без ріжницї національности повинні злучити ся разом для боротьби з капіталом, розбити його гнилий лад, а на його місце побудувати новий, де не було-б нї богатих нї бідних, нї сих нї голодних, де всї спільно працювали би і всї користали би з овочів своєї працї; де народи не дїлились би між собою, не установляли би границїв, а де булоб одно трудове суспільство.

Єсли ми, робітники, хочемо освобо дитись від визиску і бути свобідними, то повинні памятати слова нашого великого учителя Карла Маркса: "Освободжене робітників повинно бути дїлом самих робітників". Ніяка надприродна сила не прийде і не повалить капіталїзму, нїхто не усуне капіталїстичного ладу нї модьбою нї просьбою, його подужає тільки свідомо зорґанізована робітнича сила. Отже, тов. робітники, нї від кого не ждїть свого освободженя, а берїть ся до дїла самі. Освідомлюйте себе і один другого. Для сего ви маєте книжки, маєте твори працї передових своїх борцїв, котрі не жалїли для вас свого труду, свого житя, котрі весь свій талант і знанє вложили в свої твори, дали їх вам і сказали: читайте, освідомляйтесь і боріть ся. Се є теорія, але наші товариші вже переводять сю теорію в житє. При помочі сих творів наших учителїв ми дізнаємо ся як повалити капіталїзм, а поваливши, як на його місце збудувати лад соціялїстичний.

Не чекаймо, товариші, і на вчених, бо вони до нас не прийдуть, а учімо ся самі. Бо ми бачимо на практицї, що ті вчені, за винятком одиниць, пішли проти визвольного руху робітників, вони пішли на службу нашим ворогам. Робітники покладали много надїй на вчених, але нічого від них не дочекались. В найкритичнїйшу хвилю робітничої боротьби вони пішли в табор нашого ворога. Підчас світової війни вони попровадили робітничі маси одні проти других, вони вживали всего свого таланту і знаня, щоби лише доказати, що робітники повинні йти на фронт взаїмно себе мордувати. Робітники йшли, бо вірили всяким вченим капіталїстичним прихвостням. Тому, що робітники тем нї, вони стали слїпим знарядем капіталїстів і вчених і то через брак просвіти серед робітників, бо робітник знає лише наробитись і нічого не думати.

Тому то робітники повинні брати ся до науки самі, бо ті вчені, котрі завдяки нашим мозолям могли свобідно віддаватись науцї, пішли проти робітників, робітники не мають з них нїякого хісна. Тому нам лишаєть ся вчитись самим. Зорґанізовані робітники позаснували просвітні комітети в своїх орґанізаціях для того, щоби повести плянову освідомляючу роботу серед ширших мас. Кождий робітник, живучи в містах, де є робітничі орґанізації, може з тої науки користати. Нехай не каже робітник, що "я вже старий, куди там менї до науки". Приповідка каже, що вік жий і вік учись. Не повинен також робітник казати, що наука для панів, а не для робітників, що робітник має за день тяжко напрацюватись, а вечером помолитись богу, дякуючи йому, що дав йому змогу щасливо переднювати, отже щоби дав ще щасливо і переночувати. Не бій ся, робітнику, єсли маєш доляра в кишенї, то переночуєш. Але наука є не тільки для панів, але і для робітників і робітники повинні учитись, єсли не хотять вічно бути рабами.

Просвітний комітет при Укр. Роб. Домі у Вінніпегу час від часу проголошує, що відбудеть ся того чи иншого дня лекція, по скінченю котрої буде вільна дискусія. Однак не всї українські робітники в Вінніпегу вчащають, а лишень частина. Я хоч пару словами спитаю тих робітників, що не вчащають: чи ви, товариші, вже все знаєте? Єсли так, то все одно се непростимо, бо єсли знаєте, то прийдіть та нам розкажіть дещо зі свого знаня, а ми вам будемо вдячні. Бо знанє в робітника не повинно бути приватною власністю, хочби і в капіталїстичній країнї. Чи може ви не приходите тому, що лекцію в Робітничім Домі дає не "високо вчений", а звичайний робітник, який, мовляв, сам мало знає? Єсли так, то вибачайте, але я скажу, що ви дуже помиляєтесь. Коли товариш робітник дає лекцію, то він стараєть ся дуже старанно розбиратись в своїх виводах, бо хоче, щоби його всї зрозуміли, але коли лихо заставить "вченого" йти давати робітникам лекції, то він граючи високими фразами, не дуже то стараєть ся, щоби його зрозуміли, і його думка зосередочена не на предметї, а на робітничих кишенях. Він думає яким би то слівцем підійти слухачів та змягчити їхнї серця, щоби вони пошедрились підчас колекти. А між робітниками того нема. Робітник не лазить по звіздах та Вавилонах і не думає про кишенї присутних. Сказавши своє, він віддає сказане під осуд присутних і кождий може давати запити, може виступати на дискусію, єсли девчім не годить ся з лектором. Бо робітнича наука вільна і широка, дає велике поле для дискусії, і в дискусії розум робітника розвиваєть ся і його світогляд поширяєть ся.

Отже, товариші робітники Вінніпегу, слїдїть за оголошенем в "Укр. Робітничих Вістях" на слїдуючу лекцію. Лекції в Укр. Роб. Домі відбувають ся майже реґулярно кождого четверга в 8.30 вечером і вступ на них вільний. Для женщин робітниць відбувають ся кождої середи вечером. Для членів відділу Р.П.К. кождої недїлї рано від 10-ої години до 12-ої. В недїлю по полудни відбувають ся масові мітінґи, де говорить ся на ріжні темї. В недїлю вечерами відбувають ся концерти, на яких також виступають один або два бесїдники, часами в ріжних мовах. З сего може користати кождий робітник і робітниця безплатно, за виїмком концертів, де дають ся добровільні датки.

Тож до дїла робітники! Переступством є тратити вільний час задармо, коли є нагода освідомитись, колиб тільки була охота. А то ще є такі хоробрі одиницї, що сам нїколи до Роб. Дому на мітінґ не загляне, не має понятя, що там робить ся, а коли десь виїде з Вінніпегу на провінцію, а там його запитають, як робота йде в Роб. Домі, то він нічого не знаючи і встидаючись признатись, що нічого не знає, каже що в Роб. Домі нічого не робить ся. Так не гаразд, товариші! Ставайте в ряди орґанізації, беріть в її роботї активну участь, а тодї побачите, що справа зовсїм не так маєть ся, як ви думаєте. До працї, товариші, до боротьби за визвіл з капіталїстичного ярма і за заведенє соціялїзму!

Робітник.

ЛИСТ З СТАРОГО КРАЮ.

Лист від О. Кузича з Березова нижного, до К. Ґеника в Вінніпегу.

(Лист поданий в уривках.)

Дорогий Стрию!

...Я під сю пору є гостем в свого батька, але як довго, то покищо не можу сказати. Признаю ся, що менї "добре" поводить ся — звичайно як у вільній неволи. Тут обставини не до описаня, а темнота така, якої я не находив в инших закутинах. Мацохи завертають своє стадо зі всїх усюдів до римського тирана. Мацохи ведуть страшну пропаґанду проти нового поступу.

Березів стоїть, як ви його лишили: окрашений горами, буковим лїсом, співучими птичками та з шумлячими потоками; красота яких мало. Однак нї превеликий жаль, зазначую вам, що в нашім Березові коло церкви на кладовищи є похоронені поверх дві тисячі нашого українського брата в спільних могилах, котрі воювали за віру і царя. По горбах всюди видніють могили, та валяють ся відламки смертоносного оружа. Гори Карпати встелені трупами наших братів. В наших селян одна тільки згадка осталась: "що як були Москалї, то вони мали хлїб на столї; а як повстала Україна, так се була велика руїна; а як прийшли Поляки так здирають з мужиків все, а навіть вибачте, штани зі..."

Податки стягають по вісїм разів на рік, себто за рік 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 і 21, а в додатку якийсь доходовий, чорт його знає від чого.

Винайшли новий спосіб на данину і то грубу. Хто має 18 моргів поля в снятинськім повітї, то повинен заплатити 75.000 польських "маречек" данини. Добродійні цїли — примусові. Одна тільки біда, що в селян "маречек" на складї нема, бо їм нїхто того смітя не приносить в жертві. Шляхта розпучливо кричить: "Давайте данину і бороніть паньство (державу) перед червоними, бо єсли не дасьте, то не надійтесь мати своїх панів". Біда в тім, що селяни якось з даниною не спішать, а на панів дивлять ся, як на двоногих богів. Пани боять ся висилати своїх екзекуторів на села за даниною, бо екзекутори лякають ся селян. Пани припоручили сю роботу сільським комісарам (війтам). Комісарі (так їх звуть пани) се хулїґани і панські прислужники які сповняють панські припоручення і напирають на селян за даниною.

Що до Вашого брата Антона, то се чеська людина, але Стефан — бодай не казати. Він, сей Стефан, застрілив свого-ж таки українського мужика за те, що той брав собі з панського скарбу трохи дров на розпал. В нас минувша зима була дуже зимна, отже селяни збирали ся по сорок нараз і так разом йшли за дровами до скарбу. Є ще люди, які мріють про автономію для своєї української буржуазії, але коли ще нема її, так вони і польським панам вірно вислугують ся за песї гроші.

На сїм кінчу, та поздоровляю Вас сердечно,

Ваш О. Кузич.

ХТО НЕ З НАМИ, ТОЙ ПРОТИ НАС.

Інтернешинал Фалс, Мінн., З. Д.

Дорога Редакціє!

Прошу помістити сю відповідь на допись в "Укр. Гол." з 12. цвітня п. н. "Просвіта чи деморалїзація". Я, як секретар т-ва "Просвіта" в Інтернешинал Фолс, не буду відповідати на все, що писалось в тій дописї, бо се зробилоб богато чести, як дописувателеви, так і самій ґазетї "У. Г." Перш всего зазначу, що дописуватель, який каже, що він є членом т-ва "Просвіта", таким не є. Правда, товариство се не належить до нїякої орґанізації, але роботу робить гарну. Єсли дописувач був членом товариства, то замість вдавати ся до чорносотенної ґазети з критикою, він підняв би се питанє на зборах товариства. Я скажу пару слів, що до самого товариства. При кінцї місяця січня скликано було збори передових людий і зорґанізовано товариство. До него увійшли галицькі, буковинські, і з великої України робітники. Се як видно дуже не до вподоби дописувателеви і він на них в підлий спосіб накинув ся. А ще й до того його заболїло, що товариство є революційного напряму та має в себе такі ґазети як "У.Р.В.", "У.Щ.В." і "Молот". А дописувателеви конче хотїлось ся, щоби члени читали побожні ґазети. Неправдою є, що товариство справляє гульки, а натомість правдою є, що товариство веде просвітну роботу: в понедїлок і вівторок відбуваєть ся школа української і анґлїйської мови, в середу і пятницю аматорський кружок відбуває проби штук, в четвер відбуваєть ся вільна дискусія на ріжні темы, а в суботу устроюють ся підприємства для здобутя фінансів, без яких нїяке товариство не може істнувати та вести освідомляючу роботу. Дописувателя найгірше заболїло, що товариство устроювало підприємства у піст. В тім є заслуга товариства, що воно не признає ріжних попівських забобонів. Сам же той полуповатий дописуватель жиє між людьми і має нагоду бачити, як тут навіть люди буржуазних поглядів відріжняють піст від инших днїв. Та і сам він не дуже то постить, а тільки вдає з себе дурня. Він є того переконаня, що робітник повинен лише жити фабричним димом і не сміє нїколи навіть забавити ся. Він дійшов до такої глупоти, що застрашує членів заряду, що опублїкує їх імена, єсли ті не будуть постити. О, се вповні може, "добродію", зробити, єсли хочете показати дальше свою глупоту, а ми нїякої уваги на ваші залякуваня не звернемо.

Від часу свого заснованя, аматорський кружок товариства, який не має ще добре вироблених сил відограв троє представлень: "Ицко сват", "В неволї темности" і "Мужики аристократи". Хочу додати також, що єсли справдї товариство робило те, про що пише ся людина, то властитель будинку виповів би нам рент. Слїд додати, що після одного представленя товариші на сценї відспівали "Інтернаціонал". Тодї "велебний" дірїґент заходив ся співати "Ще не вмерла". Заспівали — і кождий поліз своєю дорогою. Дірїґент напік раків і більше до товариства не показуєть ся.

На закінчене звертаю дописувателеви увагу, що коли буде писати другий пашквіль до "Укр. Голосу" на товариство, щоби себе не називав членом товариства, бо ним не є. А товаришів і товаришок взиваю не звертати уваги на брехнї ворожих нам одиниць, а сходїть ся громадно і щиро ведїть дальше свою просвітну дїяльність. А вороги всюди є і всюди вони однакові. Взиваю також робітників зпоза товариства, щоби перестали вже виробляти самогонку та ставали в ряди товариства, освідомлювали ся і стреміли до кращого житя. Пора вже нам стати на шлях свідомости і зорґанізованости, тодї зможемо добитись своїх прав. В свідомости і злуцї наша будучність.

З товариським привітом,

Петро Ємчук, секр.

ПІД РОЗВАГУ УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИКАМ В КАНАДІ.

Факсварен, Ман.

Прочитавши в 34 ч. "Укр. Роб. Вістий" допись з Венкувер т. І. Юзви під повисшим наголовком, я цїлком годжу ся з гадкою т. Юзви, що українським робітникам в Канадї потрібна орґанізація самопомочі. Булоб добре, щоби товариші, котрі мають нагоду сходитись в більшім числї, віднеслись до тої пропозиції з охотою, обговорили, порозумілись між товариствами з инших місцевостий і увели її в житє, тобто заснували товариство самопомочі. Для сего можна ухвалити відповідну вкладку, з якої створити касу хорих і помагати попавшим в прикре положенє товаришам. Я, погоджуючись з думкою т. Юзви, відзиваюсь до українських зорґанізованих робітників в Канадї взятись за се гарне дїло, тодї не буде у нас жебрацтва, а буде щира взаїмна товариська поміч.

Іван Кузьміч.

ДУШУ Й ТІЛО ЗА ДОЛЯРИ.

Ошава, Онт.

Много років перебуваю я в сїй місцевости і часто приходить ся стрічати ся з ріжними людьми. Зустрінув ся я недавно з головою одного місцевого патріотичного товариства і він накинув ся на мене за допись в "Укр. Роб. Вістях" з 22. цвітня. Він перечив, що в тім товаристві не робить ся того, що писало ся у дописї. Та шкода мови. Факти самі говорять за себе. Приїзджає час від часу до того товариства якийсь доктор від зубів, або пресбитеріянський піп і навчають кождий на свій лад. "Народе мій коханий", кажуть вони до зібраних, вдаючи з себе сердобольних оборонців народу. Відтак кажуть заспівати, що "душу і тїло ми положим за свою свободу", а в дійсности вони готові положити їх за робітничі доляри. Єсли-б те товариство не платило тим "народовцям" та єсли докторови не треба було популяризувати своєго "зубатого" бизнесу а попови свого, то нїколи вони не прийшли до того товариства. А так йдуть, накручують несвідомих на своє копито та співають про душу і тїло, а думають про доляри.

Т. Цибуляк.

Анґусвіл, Ман.

Тов. Редактор!

Висилаю вам $7.50, з котрих $4.00, як передплату на "У.Р.В.", $2.50 — передплату на журнал "Голос Працї" і $1.00 на пресовий фонд. Хотяй опізнивсь не в час поспішив з передплатою, то всеж уважав, що лїпше пізно чим нїколи. В теперішну хвилю так великої боротьби пролетаріяту за визвіл з капіталїстичного ярма, нашою одинокою зброєю в Канадї є "У.Р.В." В боротьбі за красшу долю для нас і наших дїтий "У.Р.В." станули на отвертий шлях клясової боротьби і вказують його для всїх робітників. То-ж сміло товариші і з витревалостию ідїм вперед, нехай не страшать нас теперішні тяжкі обставини і сповнїм свій пролетарський обовязок супроти своєї зброї. Спішім на поміч нашій робітничій пресї, бо вона від нас є залежною і тілько для нас служить. Докажім дїлом, що ми як клясово свідомі, зуміємо свою пресу піддержувати, щоб вона була сильною лупати скалу темноти.

З тов. привітом,

Д. Барановський.

Елїзабет, Онт.

Товаришу Редактор!

Я трохи припізнив ся з відновленем передплати. Посилаю Вам $4.00 передплати, $1.00 на пресовий фонд "У. Р. В." і $5.00 на Укр. Роб. Дім. Хай жиють "Укр. Роб. Вісти" і ідея, яку вони пропаґують! Хай жиє робочий люд всего світа!

З тов поздоровленем,

М. Калинчук.

Веланд, Онт.

Товаришу Редактор!

Посилаю вам $5.00, з котрих $4.00 на відновленє передплати на "Укр. Роб. Вісти", а $1.00 пресового фонду. Взиваю товаришів поспішити з передплатою на нашу часопись, "Укр. Роб. Вісти", котра обороняє справу всесвітного робітництва. Тож спішім товариші, щоб не було за пізно, бо нїхто не поможе нашій часописї єсли ми робітники, не поможемо.

З товариським привітом,

В. Матеєк.

Карієвейл, Саск.

Дорогі Товариші!

В сїм листї висилою вам $5.00, з котрих $2.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" а $3.00 на голодуючих на Радянській Українї.

З товариським привітом,

М. Ґалат.

Гомер Ситі, Па., З. Д.

Товаришу Редактор!

Помістїть в "Укр. Роб. Вістях" сей короткий звіт на поміч голодуючим Росії і України з сеї місцевости.

Страйкуючі майнері з Гомер Ситі, в Злучених Державах, зложили на поміч голодуючих $81.00, а льокаль 2428 злучених майнерів в Гомер дав $10.00, що разом робить $91.00. Гроші переслано до центрального бюра 110 West 40th St. в Ню Йорку.

Всїм жертводавцям щира подяка.

Іван Калинчук.

Кардіф, Алта.

Товаришу Редактор.

Засилаю вам почтовий переказ на суму $9.00, з котрих $4.00 на відновленє передплати "У.Р.В.", $1.50 пресового фонду, $2.50 передплати на "Голос Працї" і $1.00 пресового фонду на "Голос Працї".

Взиваю товаришів з инших місцевостий поспішити з передплатою на "У.Р.В." і на "Голос Працї" і тим дати спромогу їм гарно розвивати ся.

З товариським привітом,

Дм. Ватаманюк.

Франклїн, Масс., З. Д.

Товаришу Редактор!

Посилаю вам $4.00 річної передплати на "Укр. Роб. Вісти", яку я задовжив вже від 10. грудня м. р.; посилаю $2.50 річної передплати на "Голос Працї" і 25 ц. за окреме число журналу, яке я отримав і $1.00 пресового фонду на "Укр. Роб. Вісти", як оферта червоного місяця. Взиваю всїх товаришів, особливо товаришів зі Злучених Держав поспішити з помічю "Укр. Роб. Вістям" і з передплатою на "Голос Працї".

К. Ходзїнський.

Донблейн, Саск.

Товаришу Редактор!

Посилаю вам $10.00, з котрих $8.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" а $2.00 на сплату довгу У. Р. Дому в Вінніпегу. І прошу помістити сих моїх кілька слів на сторінках нашої часописї.

Товариші робітники і фармері! Я відзиваю ся до вас, до всїх тих, хто є трохи в лїпших обставинах, нїж ті, що скаржуть ся і просять, щоби їм не спиняти ґазету. Невжеж ми, товариші, допустимо, щоби вони лишились без ґазети? Нї, ми сего не повинні зробити! Ми не повинні відобрати від них духовий корм, але ми повинні забезпечити нашу ґазету для них. Єсли ми, що маємо трохи лїпшу можливість, поспішимо з помічю "Укр. Роб. Вістям", то безробітні товариші не будуть позбавлені своєї ґазети. Нашим обовязком свідомих робітників і фармерів є зробити се. Ми віримо в клич всї за одного, один за всїх. За дїло товариші робітники і фармері.

Ваш за кращу долю,

Іван Бузинський.

Порт Алберні, Б. К.

Дорогі Товариші!

В залученю сего листа посилаю вам $17.00, з котрих на відновлене передплати "У.Р.В." $4.00, на "Голос Працї" $2.50 і для голодуючих братів на Радянській Українї $3.50. Тов. Іван Гамалюк посилає на відновлене передплати "Укр. Роб. Вістий" $4.00, на пресовий фонд $1.00 і для голодуючих на Радянській Українї $2.00.

Взиваю всїх українських робітників не забувати за "Укр. Роб. Вісти" і журнал "Голос Працї", бо то є наше оружіє в боротьбі за поліпшене своєї долї. Не забувайте, товариші і про голодуючих на Радянській Українї і Приволжу, бо вони борять ся за нас всїх поневолених пролетарів.

Іван Мінтянський.

Торонто, Онт.

Дорогі Товариші!

Посилаю вам $13.00, з котрих $8.00 передплати на "Укр. Роб. Вісти" для трох товаришів, а $5.00 позички на "Укр. Роб. Дім" і прошу прислати менї посвідку на гроші. Взиваю товаришів поспішити з передплатою на свою часопись і купувати довжні ноти Укр. Роб. Дому в Вінніпегу.

І. Горбатюк.

Едмонтон, Алта.

Дорогі Товариші!

Моя передплата на "Українські Робітничі Вісти" кінчить ся з днем 4. мая. Отож, щоби не тяжила на менї залегла передплата, я стараю ся сповнити свій обовязок на час, посилаючи $4.00, як передплату, а $1.00 пресового фонду на "Укр. Роб. Вісти". Засилаю свій товариський привіт та бажаю, щоби наша часопись "Укр. Роб. Вісти" виходила щодня.

З товариським привітом,

Петро Трохан.

Едмонтон, Алта.

Дорогі Товариші!

Я не знаю, коли кінчить ся моя передплата, але так думаю, що десь сими днями. Мій обовязок каже менї виповнити свою передплату на "Укр. Роб. Вісти", отож я і посилаю вам $4.00, як цїлорічну передплату.

Остаюсь з товариським привітом,

Григорій Слупський.

Портленд, Ореґон, З. Д.

Товаришу Редактор!

Сим разом посилаю вам $2.00 піврічної передплати на "Укр. Роб. Вісти". Коло мене досить прикро з фінансами, але прикро також розстатись з "Укр. Роб. Вістями". Пізнїйше буду старатись заплатити на цїлий рік. Я вдячний, що ви не стримали менї ґазети, бо я знаю, що мій час вже минув. Тож прошу висилати ґазету і на дальше.

В. Тешнер.

Форт Виліям, Онт.

Хвальна Адм. "Укр. Роб. Вістий"!

В сїм листї посилаю вам почтовий переказ на суму $6.25, як належитість за місячний журнал "Голос Працї". Кличу тих товаришів, що отримали для розпродажі "Голос Працї" вислати якнайскорше належитість, бо від сего залежить розвиток нашого журналу.

З товариським привітом,

М. Шимків.

Ґлейхен, Алта.

Товаришу Редактор!

Відкликаю ся на ваш поклик, щоби місяць май був червоним місяцем збираня передплати і пресового фонду на "Українські Робітничі Вісти" і спішу з своєю передплатою. Посилаю вам почтовий переказ в сумі $5.25, з чого $4.00 річної передплати, $1.00 пресового фонду на "Укр. Роб. Вісти" і 25 ц. на перше число "Голосу Працї".

Я, як новий передплатник, взиваю тих товаришів, робітників, котрі не передплачують ще "Укр. Роб. Вістий", щоби зложили свою передплату протягом мая місяця. До дїла товариші!

Стефан Кебіч.

Кімберлей, Б. К.

Товаришу Редактор!

Посилаю вам $5.00, з котрих $4.00 на передплату, яка кінчить ся 15. мая, а $1.00 пресового фонду на "Українські Робітничі Вісти". Бажаю, щоби місяць май подвоїв число передплатників для "Укр. Роб. Вістий".

К. Козлок.

КОЖДИЙ РОБІТНИК І ФАРМЕР, КОЖДА РОБІТНИЦЯ І ФАРМЕРКА ПОВИННІ ЧИТАТИ

ГОЛОС ПРАЦЇ

місячний журнал для працюючого люду,

який містить статї про робітничий і фармерський рух, популярні статї з ріжних галузий науки, оповіданя, вірші, огляд важнїйших світових подій так з робітничого руху, як і всяких инших, які мають своє значінє в відношеню до робітничого руху, словом — матеріял цікавий і вартісний для працюючих мас.

Перше число, богате змістом, можна одержати за надісланем 25 ц.

Передплата на "Голос Працї" виносить: на рік $2.50; на піврік $1.25. Цїна поодинокого числа 25 ц.

Передплату належить посилати на адресу:

THE VOICE OF LABOR
UKRAINIAN LABOR TEMPLE,
Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man., Canada.

Факсварен, Ман.

Дорогі Товариші!

Посилаю вам в сїм листї $2.00, з котрих $1.25 піврічної передплати на "Голос Працї", а 75 ц. пресового фонду. Желаю нашому журналови якнайлїпшого розвитку та стати міцним орудієм в нашій боротьбі з капіталїстичним ладом. Взиваю товаришів, щоби поширювали "Голос Працї" між фармерами і робітниками і в той спосіб забезпечили його розвиток та скріпили як морально, так і матеріяльно.

Витаймо, товариші, наш новий журнал, який буде працювати над нашим освідомленем та вказувати нам шлях до нового житя.

Остаюсь з товариським привітом,

Іван Кузьмич.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

В. Б., Тімінс, Онт. — Допись написана дуже нерозборчиво, тому не буде поміщена.

Ф. Б., Сидней, Н. С. — Допись про танцї до друку не надаєть ся. Лїпше старайте ся писати щонебудь про робітничий рух.

Робітник, Судбури, Онт. — Допись про самогонщиків поміщена не буде. Раз тому, що забогато для такої драні чести, а по друге, треба було з тою особою відразу поступити рішучо.

П. Ілїв, Геронбей, Онт. — Присланї Вами листи з Чехословаччи поміщені не будуть. Дуже незрозуміло написані і коло них треба стратити много часу, щоби щось вибрати до ґазети, тим більше що одно і те саме повторяєть ся по кілька разів.

Гемілтон, Онт.

Товаришка М. Реплянська, членкиня відділу У.Р.Д. ім. Т. Шевченка, виїхала з Гемілтону до своєї сестри на фарму в місточно Ватерфорд, щоби мати зможність декше прожити. Тим часом став ся випадок, огонь спалив все те, що вона мала. Отже не тільки, що нїчого не заробила, але стратила все, що мала. Товариші в Гемілтонї взяли се під розвагу, сформували комітет і зібрали для помочі сеї товаришки $34.50.

Всї жертви т-ка Реплянська отримала, про що вона повідомляє в листї до комітету і складає всїм жертводавцям щиру подяку. Комітет від себе також складає всїм жертводавцям щиру подяку.

А. Яківчук, секретарка.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Еспанола, Онт.

Товаришу Редактор!

Не відмовте помістити сих кілька рядків в нашій часописї. Семен Фалат, який походить з села Серафинцїв, пов. Городенка, а тепер перебуває в Еспанола, находить ся в критичнім положеню. Сїм років тому назад він дістав ревматизм і йому відняло руки і ноги. Тепер він не може заробити на кусок хлїба. Попередно їздив він по кольонїях, де працюють українські робітники і збирав деякий цент для себе, своєї жени і молодого сина. Тепер С. Фалат вже не їздить, бо всюди безробітє і єслиб поїхав, то хіба зібрав би, щоби заплатити за потяг.

Товариші Робітники! Звертаємо ся від імени відділу У.Р.Д. в Еспаноза до всїх відділів і товариств і до всїх робітників з поодинока, щоби жертвували по змозї своїх сил для хорого С. Фалата. Відділ У.Р.Д. в Еспанола взяв на себе обовязок заняти ся справою помочі і заснував комітет, який має заопікувати ся хорим. Поможіть товариші, бо поміч потрібна. І нїхто йому крім нас не поможе. Робітник потрібний капіталїстови, поки має силу, а коли нема сили, щоб її продати, тодї здихай з голоду. Таке нещасте стало ся і з С. Фалатом. Тож поможіть товариші!

Жертви просимо слати на адресу:

N. Hnatchuk,
P.O.Box 40,
Espanola, Ont.

За комітет Н. Гнатчук, П. Война і М. Бабій.

ЖЕРТВИ ЗЛОЖЕНІ НА СПЛАТУ ДОВГУ У.Р.Д. В ІСТ КИЛДОНАН.

Слїдуючі товариші зложили по $25.00: М. Тимчишин, М. Мирон, Г. Коваль, Параска Гридрій; С. Дїлетчук $20.00, В. Іваночко $15.00, В. Пашківський $13.00, М. Шевців $10.00; по $5.00: І. Навізівський, А. Сенищин, О. Кобилянський, Н. Балай, Н. Колїсник, Бабяк; по $1.00 П. Кузик, Н. Пахольчак, В. Бласький, І. Двораковський, Анна Котерська, С. Возняк, П. Кулинич, В. Пашківський, Н. Лїч, В. Іваночко, Т. Ковцуняк, В. Бойчук, В. Чембир, М. Кончук, А. Остапів, Т-ка Гридрій, І. Рахвальський; В. Шевчук 75 ц.; по 50 ц.: Г. Долинюк, С. Дїлетчук, Л. Михалїнський, Гі. Куриш, Т-ка Куриш, Р. Ковцуняк, Е. Ковцуняк, В. Сторожук, Д. Чимбир, С. Цибринський, І. Джус, М. Боднарчук, М. Калина, К-на Кравчук; по 25 ц.: Анна Вакарюк, Е. Приймак, Г. Пояк, Р. Фдїс, С. Коленко, Ґеня Шевчук, Е. Коловорний, П. В.; колекти з концерту з 30. цвітня $22.65.

Всїм жертводавцям заряд Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан складає щиру подяку.

І. Процак, фін. секр.

ШІКАҐО І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

Заходом Укр. Ком. Нес. Пом. Гол. на Радянській Українї відбудеть ся в недїлю, дня 28. мая о год. 2.30 пополудни в галї Вікер Парк, на North Ave. і Robey St., **Велике Масове Віче** в справі несеня помочі голодуючим і шкільництву на Радянській Українї.

На вічу будуть читані листи від т. М. Левицького, представника Рад. Укр. в Чехословаччинї.

Бесїдники будуть говорити т.т. М. Княжевич і І. Світенький і другі позамісцеві.

Виступлять на сцену два укр. хори. Вступ вільний для всїх.

Ком. Нес. Пом. Гол. на Рад. Українї в Шікаґо.

УВАГА ШЕВЦІ!

Продаю шевську робітню, а то: машину разом з всїм матеріялом і начинем; робітня в дуже вигіднім положеню; рент дуже дешевий, бо за робітню і одну кімнату до спаня платить ся лише $7.00 на місяць. Дуже добра нагода для самітного чоловіка.

Адреса: 741 Stella Ave. (на розї ул. Пар), Вінніпеґ.

ПОШУКУЮ в дуже важній для неї справі Франку Душару, з села Великого Кучерова, Буковина. Приїхала до Канади девять лїт тому взад і здаєть ся послїдного року перебувала в Монтреалї. Хто знає де вона проживає або вона сама хай напише на понизшу адресу:

V. Demby
271 Fort Street
(42) Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ Юрка Міщія, з Малих Чорнокінець, повіт Гусятин, Галичина. Маю для него важну справу від його брата зі старого краю. Хто знав би його адресу або він сам хай напише до:

Petro Nakoneeznyj
725—11th Ave. North
(42) Minneapolis, Minn.

ПОШУКУЮ брата Миколу Слюсара, з Сосниці, пов. Ярослав, Галичина. Має перебувати в Едмонтонї, або околиці. Також Григорія Клюка, котрий перебуває в околиці Венкувера. Прошу зголоситись на адресу: Стефан Слюсар, село Сосниця, почта Радимно, повіт Ярослав, Галичина. (43)

ПОДАЮ ДО ВІДОМА, що маю в Толстой, Ман. на продаж гросерню. Кольонїя 40 квадратових миль заселена Українцями. Склеп є 18Х30, двоповерховий, на горі мешкане, в долинї крамниця. Продам дешево за готівку або на легкі сплати. Інтересовані зволять писати про цїну на адресу:

M. Wulawka
(41) Tolstoi, Man.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі свого брата Ґеорґія Маріуну, з села Вашковець, Буковина. Поперед перебував в Медисин Гет, Алта., а тепер має перебувати десь в провінції Саскачеван. Хто про него знав би або він самий, прошу зголоситись на понизшу адресу:

Alex Maryuea
248—25th Ave. North East
Calgary, Alta. (41)